

strammet. Det vigtigste element i ændringsforslagene var, at der rettedes en særlig appel til de større konsumentlande, fremfor som i den tidligere udgave til såvel større konsument- som producentlande, om at bidrage af al evne til afslutningen af en kakaoaftale. Denne ændring vedtoges med 90 stemmer for, 3 imod og 19 abstentioner. USA og Storbritannien stemte imod, medens de nordiske lande på linie med de fleste vestlige lande afholdt sig fra at stemme. Resolutionen som ændret vedtoges med 110 stemmer for, ingen imod og 1 abstention (USA).

De vigtigste bestemmelser i de under dagsordenpunktet vedtagne resolutioner kan resumeres således:

Resolution I. UNCTAD-konferencens 2. samling.

Første operative paragraf indeholder beslutningen om, at konferencen skal afholdes i tiden 1. februar til 25. marts 1968 i New Delhi. Resolutionens 4 andre operative paragraffer indeholder opfordringer til henholdsvis styrelsesrådet, medlemsregeringerne, særorganisationer og UNCTADs generalsekretær om at tage forskellige skridt, der kan bidrage til at gøre UNCTAD II til en succes.

Et vigtigt punkt i forhandlingerne om resolutionen var anvendelse af ordet „forhandlinger“ flere steder i teksten, idet forslaget sponsorer gentagne gange udtrykte håbet om, at man på konferencen skulle kunne nå frem til bindende aftaler om konkrete spørgsmål, medens man fra vestlig side nok var indstillet på, at konferencen skulle anvendes til forhandlinger, men at resultaterne af disse skulle være mere generelt formulerede beslutninger, hvis detaljer skulle formuleres endeligt gennem drøftelser på mere teknisk plan. Der var enighed om, at spørgsmålene om forhandlingernes karakter samt medlemslandenes repræsentation på konferencen ikke var præjudiceret ved resolutionens vedtagelse, men at disse spørgsmål ville blive genstand for mere indgående drøftelser på styrelsesrådets 5. samling i august-september 1967.

Resolution II. Teknisk bistand med hensyn til udenrigshandel og beslægtede områder.

Ifølge denne resolution, som er i overensstemmelse med en rekommandation fra

styrelsesrådets møde i september måned, besluttedes, at UNCTADs generalsekretær skulle være medlem af UNDPs (FNs udviklingsprogram) Inter-Agency-Consultative Board, et rådgivende organ bestående af cheferne for en række særorganisationer, som UNDP har nedsat med henblik på at rådgive UNDP samt koordinere FN-bistandsprogrammerne til udviklingslandene.

Resolution III. International monetær reform.

I første operative paragraf endosserer Generalforsamlingen det synspunkt, at der er behov for, at såvel de udviklede lande som udviklingslandene, der måtte ønske det, kan deltage i drøftelser og beslutninger, som måtte føre til internationale monetære reformer, herunder reformer i relation til den internationale likviditet. Videre må alle disse lande have adgang til at deltage i sådanne arrangementer, som måtte blive iværksat. — Den anden operative paragraf indeholder en anmodning til UNCTADs generalsekretær om at konsultere Den internationale Valutafonds direktør om fremskridt med hensyn til internationale monetære reformer samt at rapportere herom til UNCTAD-styrelsesrådet.

Resolution IV. Implementering af UNCTAD I's rekommandationer.

Resolutionen, der som helhed er ret af-dæmpet i forhold til udviklingslandenes memorandum fra styrelsesmødet i september måned, indeholder en opfordring til medlemslandene om fortsat at undersøge deres økonomiske politik i lyset af UNCTAD I's rekommandationer, og opfordrer videre regeringerne fra såvel de udviklede lande som udviklingslandene til at gøre deres yderste for at opnå fremskridt inden UNCTAD II med hensyn til gennemførelsen af anbefalingerne vedrørende:

- 1) afslutning af internationale råvareaftaler,
- 2) vedtagelse af toltariffer til fordel for udviklingslandenes færdigvarer og halvfabrikata,
- 3) midler til fremme af udviklingslandenes eksport,
- 4) udvidelse af handelen mellem udviklingslandene,
- 5) en forøgelse af kapitalstrømmen til udviklingslandene og en forbedring af